

Okresní soud Praha – západ
Karmelitská 19
118 15 Praha 21

ID datové schránky: q6zabw2

V Praze dne 20. února 2019

Ke sp. zn.: 5 C 338/2018

Žalobce: „Rudná pro život“ z.s.
IČO: 016 33 546
se sídlem Oblouková 1302/3, 252 19 Rudná

Žalovaný: Technické služby Rudná a.s.
IČO: 616 73 056
Poštovní 133/4, 252 19, Rudná

Právně zast.: Mgr. Jindřichem Šimberským, advokátem
ev. č. ČAK: 04949
se sídlem Hořejší nábřeží 786/21, 150 00, Praha 5 – Smíchov

Věc: o uložení povinnosti zveřejnit odpověď dle § 14 zákona č. 46/2000 Sb.

Vyjádření žalovaného

Přílohy: dle textu

I.

Dne 5. 2. 2019 byla žalovanému doručena replika žalobce ze dne 3. 2. 2019, ke které si žalovaný tímto dovoluje podat soudu toto své

vyjádření:

II.

Dle žalobce žalovaný ve svém vyjádření ze dne 27. 11. 2018 tvrdí, že možnost uveřejnění odpovědi je možná jen za předpokladu, že bude popisovat „*nezpochybnitelnou objektivní pravdu*“ a když její rozsah bude „*totožný s rozsahem napadeného textu*“. Nic takového však žalovaný ve svém vyjádření ze dne 27. 11. 2018 netvrdil.

Dle § 10 odst. 2 tiskového zákona se odpověď musí omezit pouze na skutkové tvrzení, kterým se tvrzení podle odstavce 1 (tj. tvrzení, které se dotýká jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby) uvádí na pravou míru nebo neúplné či jinak pravdu zkreslující tvrzení se doplňuje nebo zpřesňuje.

Žalobce uvádí, že má právo vylíčit vlastními slovy svoji verzi určité skutečnosti. Žalovaný toto právo žalobci neupírá. Pakliže si je však žalovaný jako vydavatel daného periodika a osoba odpovědná za obsah daného periodika vědom toho, že požadovaná odpověď neuvádí na pravou míru a ani nedoplňuje či nezpřesňuje neúplné či jinak pravdu zkreslující tvrzení, jak požaduje § 10 odst. 2 tiskového zákona, ba že je daná odpověď v přímém rozporu se skutečností (jako je tomu například v případě třetí a páté části odpovědi žalobce – k tomu blíže níže v tomto vyjádření), je žalovaný přesvědčen, že není povinen takovou odpověď uveřejnit, neboť její uveřejnění by bylo v rozporu s dobrými mravy, jelikož by čtenářům byly poskytnuty informace zjevně mylné a zavádějící.

Dle žalovaného ani nelze vlastními slovy vylíčit otázku týkající se zákonnosti určitého právního jednání, pokud o dané otázce bylo pravomocně rozhodnuto příslušným orgánem veřejné moci (k tomu blíže vyjádření žalovaného týkající se páté v části odpovědi žalobce).

Co se týče rozsahu odpovědi, žalovaný ve svém vyjádření ze dne 27. 11. 2018 uvedl, že odpověď musí být přiměřená rozsahu napadeného sdělení dle § 10 odst. 2 tiskového zákona, a nikoli že rozsah odpovědi musí být totožný s rozsahem napadeného textu, jak mylně uvádí žalobce.

III.

Žalobce ve svém vyjádření uvádí, že první část odpovědi¹ je přesnou identifikací článku, na který odpověď reaguje a také uvedením důvodu, proč bylo nutné reagovat. Žalobce dále odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2007, sp. zn. 30 Cdo 1713/2007, dle kterého znění navrhované odpovědi musí umožnit veřejnosti seznat, na jaké sdělení je reagováno. S tímto závěrem Nejvyššího soudu žalovaný souhlasí.

V rozporu s výše uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu však text první části odpovědi neobsahuje pouze identifikaci sdělení uveřejněných v napadeném článku, na která žalobce svojí odpovědí reaguje, ale obsahuje další zavádějící tvrzení, na jejichž uveřejnění žalobce dle § 10 tiskového

---

¹ „V Životě v Rudné (č. 7-8/2018) uvedl ředitel TS Rudná Patrik Eckert ve svém článku „Rudenská voda v předvolebním období“ ve snaze obhájit cenu vody celou řadu nepravdivých tvrzení. Reagujeme alespoň na část z nich.“

zákona nemá právo. Takovým tvrzením je, že článek zveřejněný žalovaným obsahoval, cit. „*celou řadu nepravdivých tvrzení*“. Žalobce však blíže nespecifikuje, jaká „celá řada“ tvrzení obsažená v napadeném článku je podle něj nepravdivá. Žalobce pouze uvádí, že reaguje na část z nich, z čehož lze dovodit, že v daném článku jsou dle žalobce i další „nepravdivá“ tvrzení, na které však žalobce již nereaguje, která nijak nespecifikuje a blíže neuvádí, jakým způsobem se ona „celá řada nepravdivých tvrzení“, dotýká jeho jména či dobré pověsti. Z těchto důvodů je žalovaný přesvědčen, že úvodní část odpovědi není povinen v navrhovaném znění zveřejnit.

Co se týče druhé části odpovědi², žalovaný opakovaně sděluje, že tvrzení uvedené v napadeném článku, cit. „*V rámci předvolební kampaně se někteří členové nově vzniklých spolků mimo jiné zvolili ke své prezentaci v předvolební kampani téma cen vodného a stočného v Rudné.*“, nesměřuje přímo ani nepřímo, vůči žádnému konkrétně určenému spolku, a tedy ani vůči žalobci. Toto sdělení se žádným způsobem nedotýká žalobcova jména ani dobré pověsti a žalobci proti nevzniká právo na uveřejnění odpovědi proti tomuto sdělení.

Ve druhé části odpovědi žalobce dále uvádí, že bojuje proti „*předražené*“ ceně vody. Dle § 10 odst. 2 tiskového zákona se odpověď musí omezit pouze na skutkové tvrzení. Odpověď tak nesmí obsahovat hodnotící soudy žadatele. Cena vody v Rudné je stanovena v souladu s právními předpisy. Položková kalkulace vodného a stočného na rok 2019, jakož i za 4 roky předcházející, je zveřejněna na webových stránkách žalovaného. Skutečnost, zda je cena vody v Rudné předražena či nikoli, není skutkovým tvrzením, ale hodnotícím soudem žalobce, na jehož zveřejnění nemá dle § 10 odst. 2 tiskového zákona právo.

V ostatním se žalovaný ohledně druhé části odpovědi dovoluje odkázat na svoje vyjádření z 27. 11. 2018.

Co se týče třetí části odpovědi³, zde žalobce pravděpodobně argumentaci žalovaného nepochopil. Žalobce v této části odpovědi napadá ředitele žalovaného, Ing. Patrika Eckerta, když uvádí, cit.: „*Existenci videozáznamu (z jednání zastupitelstva města Rudná – pozn. žalovaného) ředitel TS Rudná čtenářům ve svém článku zatajil a upřel tak čtenářům možnost ověřit si sdělované informace*“.

Jak již žalovaný uvedl ve svém vyjádření ze dne 27. 11. 2018, ředitel žalovaného v předmětném článku nic nezatajil, neboť o existenci videozáznamu z jednání zastupitelstva vůbec nevěděl, a i kdyby přesto ředitel žalovaného o existenci daného videozáznamu věděl, tak skutečnost, že odkaz na videozáznam nezveřejnil, neznamená, že jej čtenářům zatajil a upřel jim možnost ověřit si sdělované informace (to vše navíc za situace, kdy je daný videozáznam veřejně dostupný). Jedním z důvodů pro nezveřejnění třetí části odpovědi tedy je, že její citovaná část je prokazatelně nepravdivá, v rozporu s dobrými mravy a je jí bezdůvodně napadán ředitel žalovaného.

Dalším důvodem pro nezveřejnění třetí části odpovědi je, že nespĺňuje požadavky dle § 10 odst. 2 tiskového zákona, neboť neuvádí na pravou míru, ani nedoplňuje či nezpřesňuje napadené sdělení žalovaného citované níže v poznámce pod čarou.

---

² „*Nejsme žádným „nově vzniklým spolkem“; jak ředitel Eckert tvrdí. Proti předražené ceně vody bojuje náš spolek „Rudná pro život“ z.s. již prakticky od svého vzniku v roce 2013, což lze snadno ověřit návštěvou našeho webu rudnaprozivot.cz.*“

³ „*Ohrazujeme se dále proti tvrzení, že „Ačkoliv nese (náš spolkový – pozn.) časopis název „Rudenský objektiv“, objektivních, ale hlavně úplných informací je v něm o vodném a stočném pramálo.*“
„*Náš časopis publikoval autentické výroky z jednání zastupitelů, a především uvedl odkaz na kompletní a neseštěřihávaný videozáznam z jednání zastupitelstva k tématu vodného a stočného, tzn. poskytl čtenářům úplnou a objektivní informaci. Existenci videozáznamu ředitel TS Rudná čtenářům ve svém článku zatajil a upřel tak čtenářům možnost ověřit si sdělované informace.*“

Ohledně čtvrté části odpovědi žalobce⁴ si žalovaný dovoluje odkázat na svoje vyjádření ze dne 27. 11. 2018.

IV.

Jak žalovaný uvedl výše, dle jeho názoru nelze vlastními slovy vylíčit otázku týkající se zákonnosti určitého právního jednání, o které bylo pravomocně rozhodnuto příslušným orgánem veřejné moci. Taková otázka je pravomocným soudním rozhodnutím pevně daná a nelze ji vykládat opačně, jak činí žalobce v případě otázky zákonnosti výběrové řízení žalovaného na stavbu vodovodního přivaděče (viz pátá část odpovědi níže⁵).

O otázce zákonnosti výběrového řízení na stavbu vodovodního přivaděče bylo pravomocně rozhodnuto soudem tak, že na straně žalovaného nebylo shledáno porušení právních předpisů a žalovanému tak nebyla uložena žádná pokuta (viz níže). Žádný jiný výklad této otázky, a tím spíše už ne výklad opačný, není přípustný. Opačný výklad požadovaný žalobcem ke zveřejnění je v rozporu s dobrými mravy a v rozporu se zásadou presumpce nevinny.

Jak žalovaný uvedl a blíže popsal ve svém vyjádření z 27. 11. 2018, Krajský soud v Brně zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) a rozhodnutí ÚOHS, kterými byla žalovanému uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč za tvrzené porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, aniž by se meritorně zabýval tím, zda žalovaný zákon o veřejných zakázkách porušil či neporušil. Jelikož daná rozhodnutí byla soudem zrušena, nebylo žádnou autoritou veřejné moci vydáno žádné konečné pravomocné rozhodnutí, které by závazně určilo, že žalovaný zákon o veřejných zakázkách porušil, jak v návrhu své páté části odpovědi tvrdí žalobce. Odkazovat na obsah soudem zrušených rozhodnutí je proto zcela nesprávné a pro laickou veřejnost matoucí. Část odpovědi žalobce týkající se této věci je v přímém rozporu se skutečným právním stavem a je klamavá.

Avšak bez ohledu na výše uvedené skutečnosti lze stejně uzavřít, že žalobcem napadané

---

⁴ „Toto video vyvrací také další nepravdivé tvrzení ředitele Eckerta: „V časopise byla dále uveřejněna informace, kterou poskytl pan zastupitel Gabriel Kovács při jednání zastupitelstva. Informoval zastupitele a ostatní přítomné na jednání, že: „cena vody v novém vodovodním přivaděči od společnosti PVK a.s. je o 4,50 Kč za 1 m3 dražší než u bývalého dodavatele VAK Beroun.“ Tuto nepravdivou informaci na místě vyvrátil ředitel TSR doložitelným tvrzením, že je tomu naopak. V tomto roce nakupuje společnost TSR od společnosti PVK a.s. vodu předanou o 3,17 Kč/m3 levněji, než od společnosti VaK Beroun. V minulých letech byl rozdíl cen ještě větší. Je nutno položit si otázku, proč tato informace nebyla v časopise zveřejněna.“

„Jak se může kdokoliv přesvědčit shlédnutím videozáznamu na <https://rudnaprozivot.cz/voda>, k žádnému vyvracení „nepravdivé“ informace na místě nedošlo, což je také odpověď na otázku, proč tato informace nebyla v časopise zveřejněna. Nezávislým důkazem této skutečnosti je i svědectví spoluaktéra celé události zastupitele za hnutí ANO Gabriela Kováče, který tuto informaci dokonce zveřejnil na svém facebookovém profilu“

⁵ „Další nepravdivou informací je také pokus ředitele TS Rudná rozptýlit letité pochybnosti o průběhu výběrového řízení na stavbu sporného vodovodního přivaděče. Ředitel TS Rudná v článku uvádí, že Úřad na ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) na základě soudního přezkumu zastavil správní řízení ve věci nekorektního výběrového řízení s odůvodněním, že nebyly zjištěny důvody pro udělení sankce, čímž mají být pochybnosti o výběrovém řízení definitivně ukončeny. Pravý opak je však pravdou. ÚOHS naopak i na základě soudního přezkumu výslovně potvrdil, že výběrové řízení proběhlo v rozporu se zákonem platným v době výběru dodavatele. Postup při výběru mohl významně ovlivnit cenu zakázky, což je klíčová informace pro občany platící drahou vodu. Důvodem pro upuštění od pokuty, kterou původně TS Rudná za nekorektní výběr dodavatele vodovodního přivaděče dostaly (150.000 Kč), byla novější (pro pachatele deliktu příznivější) právní úprava, ke které se při stanovení trestu musí s ohledem na ústavní práva přihlídnout. Interpretace zrušení pokuty jako potvrzení korektnosti výběrového řízení jen klame veřejnost, která stavbu vodovodního přivaděče zaplatila a ve vodném stále platí (splatit se musí ještě úvěr ve výši téměř 13. mil. Kč). Vždyť ani za promlčený trestný čin nemůže nastat trest. To ale přece nemění nic na tom, že se čin stal a že jeho škodlivé následky trvají. A nepotrestání pachatele z důvodu promlčení nelze obětem činu vysvětlovat jako důkaz toho, že k činu nedošlo. Ověřit tyto skutečnosti lze na našem webu, na kde jsme obě rozhodnutí ÚOHS publikovali.“

sdělení žalovaného ohledně zákonnosti výběrového řízení na stavbu vodovodního přivaděče se nijak nedotýká jména ani dobré pověsti žalobce, což je základním předpokladem pro uveřejnění odpovědi dle § 10 odst. 1 tiskového zákona; už jen tím je tedy vyloučeno právo žalobce na to, aby žalovaný pátou část odpovědi uveřejnil.

V.

Tvrzení obsažená v článku IV. vyjádření žalobce ze dne 3. 2. 2019 s předmětem vedeného sporu nesouvisí a neobsahují žádné věcné argumenty. Žalovaný proto odmítá tato tvrzení blíže komentovat. Žalovaný k tomu uvádí jen to, že výkon funkce starosty města Rudná, pana Lubomíra Kocmana, jako předsedy představenstva žalovaného, je bezplatný, což dokládá vnitřní předpis žalovaného č. 1/2013 ze dne 20. 5. 2013, kterým jsou stanovena pravidla pro odměňování členů představenstva a dozorčí rady žalovaného. Předseda představenstva žalovaného, který je zároveň starostou města Rudná jako jediného akcionáře žalovaného, tak nepobírá za výkon svojí funkce žádnou odměnu. Ať tedy předmětný spor dopadne jakkoli, starosta města Rudná, resp. předseda představenstva žalovaného, nebude mít z dané věci žádný osobní prospěch.

Důkaz:

- *kopie vnitřního předpisu žalovaného č. 1/2013 ze dne 20. 5. 2013 – příloha č. 1*

Technické služby Rudná a.s.
Mgr. Jindřich Šimberský, advokát v plné moci